

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY (TOREK), APRIL 25, 1944

STEVILKA (NUMBER) 96

VOL. XXVII.—LETÖ XXVII.
Sovjetska vlada sredi vojne izvaja
program za izboljšanje življenskih razmer

MOSKVA, 20. aprila. — Rusi, ki so izvojevali tako briljantne zmage na vojaških in diplomatičnih frontah, so obrnili sedaj svojo pozornost ofenzivi na domači fronti z odprtjem prodajaln, kjer je živež napredaj brez racije in s programom za splošno izboljšanje življenskih razmer.

Inozemski opazovalci, ki so dobro poučeni o delovanju sovjetske vlade, pripisujejo precejšnjo važnost prodajalnam, katere se je odprto v mnogih krajev širom dežele in ki so napravile globok vtis na ljudstvo.

Ljudstvo je ponosno na uspehe sovjetske države

Vsakdo se v polni meri zavida velikih žrtev, ogromnih stroškov vojne in borbe, ki se vrši od dneva, ko je Hitler napadel Rusijo. Dejstvo, da je vlada sposobna odpreti ne eno, temveč na tucate teh dobro založenih prodajaln, ima za svoj cilj, prepričati slehernega Rusija in njegovo ženo, da je njih država najmogočnejša na svetu.

Ljudje pravijo: "Kateri drugi narod na svetu je sposoben kaj takega kot smo mi?"

Ponosno opozarjajo, da Rusi dan za danem podijo Nemce, Romane in Madžare iz nadaljnjih predelov sovjetske zemlje, medtem ko združene sile Zed. držav in Velike Britanije v Italiji ne morejo premakniti Nemcev v vojaški operaciji, ki je z rusko-ga stališča malenkostna.

Cene so visoke, toda živež je dovolj

Ljudje vedo, da so meso in druge stvari racijonirane v Zed. državah in Veliki Britaniji, in da je malo ljudi v omenjenih dveh deželah, ki bi šli danes lahko na trg in kupili, kar lahko kupi na odprtih trgu prebivalcev Moskve.

To je zelo enostavno in zelo prepravičevalno za ljudstvo Rusije.

Cene v novo odprtih prodajalnah so visoke, ampak vsakdo lahko kupi, kar želi, brez kupovnici, racijskih kart ali identifikacijskih listin. Treba ni drugač, kot izbrati in plačati. V oddelku, kjer se prodaja meso, je na razpolago govedina, svijetinja, mladi praščki, kokoši, gosi, purani, male drobne klobasice in velika izbera velikih klobas in vsakovrstne divje ptice. Na prodaj so rabe vseh vrst, sir in razni mlečni izdelki. V zalogi so gobe, riž, kava, črn in bel kruh, moka, kolači, jabolka in razne delikatese.

Te nove prodajalne v resnicu izgledajo prav tako dobro založene z vsakovrstnimi živili kot so bile predvojne prodajalne v Angliji in Zed. državah.

Obrazi ljudi žarijo

Nic manj poživljajoče kot obilnost hrane vplivajo na opazovalce izrazi na obrazih ljudi. Obrazi kar žarijo. Ljudje so očitno veseli, ker vedo, da so stvari na razpolago, ko jih želi-jupiti.

Druž korak za izboljšanje ljudske morale so pojavili mladi žensk, državni prodajalki "candy" na ulicah, ki so belo obliečene z malimi pladnjimi okrog vrata. "Candy" se je tudi pojavil na moskovskih ulicah, ampak cene so bile višje kot jih računajo državne prodajalke, in blago je dobro in cistno.

Govori se, da bodo v kratkem prodajalne oblačil, lo!

in sicer na isti podlagi: cene bodo visoke, toda brez racije.

Barvanje in popravljanje poslopij v Moskvi

Vzporedno z izboljšanjem živežnega položaja je opaziti tudi veliko delavnost pri čiščenju, popravljanju in barvanju poslopij. Vsa Moskva dobiva novo in prijaznejše lice. Veliko poslopje, kjer se nahaja Svetljudskega komisarijata, je po več tednih dela po dolgem času zopet belo in blesteče. Kremlj je tudi v procesu čiščenja, in vsak dan se vidi male skupine ljudi, ki gledajo, ko se čisti zidove njegovih starodavnih poslopij.

Veliko veselje se je tudi bralo zbitih iz zraka tekmo pred invazijske zračne bitke nad Hollandijo, ostala pa so bila presenečena na zemlji in uničena.

To je bil prvi primer polnega sodelovanja med ameriško zračno silo in armado gen. MacArthurja v južnozapadnem Pacifiku.

Mnogo igrač na trgu

Odprlo se je tudi mnogo prodajaln, katere je vlada založila z blagom za otroke. Tam se vidi punčke vseh močogovih vrst

— od punčk v raznih narodnih nosah do onih v uniformi Rdeče vojske—kakor tudi klavne, medvede, slone, pse in mačke.

Naprodaj so tudi velike pole barvanega papirja za izrezavanje vsakovrstnih punčk in igrač, kakor tudi "Zimskega možička," kakor se imenuje ruski Miklavž, ki otroke obdaruje ob Novem letu.

V mnogih trgovinah se vidi tudi na tucate raznih iger, od dominov do šaha.

Sprememba je splošna. Pročelja vseh trgovin so bila zadnjih čas popravljena in vreče peska, s katerimi so bila obdana za protekcijo proti bombnim napadom, so odstranjene. Razpoloženje med ljudstvom se je kot rezultat te kampanje brez dvoma silno izboljšalo.

Nepostavni volilci

Naturalizacijski urad v Clevelandu poroča, da je v Clevelandu mnogo tisoč ljudi, ki so z namenom, da obdržijo delo v vojnih industrijah, dobili volilne certifikate, dasiravno niso državljeni. Mnogo teh ljudi se tudi udeležujejo volitev. Lahko bo se jih sicer prosekutiralo, ampak v mnogih slučajih je to s tehničnega stališča obtežko, ker zakon doliča, da se mora prosekacija pričeti nekasneje kot leto dni od časa, ko je bil prestopek izvršen.

VILE ROJENICE

Preteklo soboto so se zglastile vile rojenice pri družini Pfc. in Mrs. Steve Tumby, ter' pustile v spomin kreplkega sinčka, prvorjenca. Mlada mati je hčerka Mr. in Mrs. Louis Godec, North Vine St., ter se nahaja z detetom v Glenville bolnišnici. Srečni oče je dobil baš sedaj 14 dñi dopusta, kateri je bil podaljšan za par dni. Čestitamo!

BOLEZEN

Mrs. Jennie Slapnik, ki je svoječasno živel na 14305 Jenny Ave., zadnji dve leti pa na Dayton Rd., Madison, Ohio, je bila dne 18. aprila odpeljana v Lake County Memorial bolnišnico v Painesville, O. Želimo, da bi se ji ljubo zdravje vrnil.

OBČUTEN PORAZ ZA JAPONSKO ZRAČNO SILO

Amerikanci so tekem operacij v Novi Gvineji uničili 101 japonsko letalo

Na glavnem stanu admirala Chesterja W. Nimitza je bilo snoči naznanjeno, da so ameriška mornariška letala tukom operacij v podporo vojaštva, ki se je izkrcalo v holandski Novi Gvineji, uničilo 101 japonsko letalo. V istih operacijah so Amerikanci iz zraka potopili dve tovorni ladji, več malih bark in drugih manjših ladji.

Vabilo Angliji in Ameriki, da pošljeta deležate, je maršal Tito danes osobno izrečil načelniku zavezniške misije, ki se nahaja na njegovem glavnem stanu.

Dva poglavita namena zborovanja bosta, ojačanje sodelovanja med mladinskim organizacijami in narodno armado in prilika za obdržavanje polne in splošne razprave glede Jugoslavanskega narodnega osvobodilnega sveta in anti-fašističnih resolutij, ki so bile sprejete preteklega novembra.

Rusi potopili 12 nadaljnih ladij pred Sevastopolom

LONDON, 20. aprila. — Sovjetska vrhovna komanda je snoči naznanila, da so ruski letali in mornarica včeraj potopili 12 nadaljnih ladij, s katerimi so Nemci skušali evakuirati svoje čete iz obleganega Sevastopola na Krimu v Romunijo.

Iz Berlinja pa se poroča, da pred mestom zopet divijo ljudi boji. Tozadeno radijsko poročilo pravi, da so Rusi pričeli s "končnim naskokom" na Sevastopol.

O ostrih bojih se poroča tudi s fronte v stari Poljski.

Priprave za skupen napad na Nemčijo

V Londonu obstoji vtis, da je sovjetska komanda začela z regrupacijo svoje celotne fronte, kar se vrši v sporazumu z zavezniško komando v Londonu, ki namenom, da se nova ruska ofenziva izvede v istem času, ko bodo zavezniške sile začele invazijo zapadne Evrope.

V maju nastopi znatno olajšanje pri raciji živil

Ko je razvidno iz vojnih vesti, se Rusi vedno bolj približujejo mejam Jugoslavije in to ima očividno svoje učinke. — Gledate priateljstva Jugoslavije z Rusijo je pa znano, da je ta priznala Rusijo še le v skrajnem trenotku, ko je izgledalo, da steza Hitler svoje kremlje tudi proti Jugoslaviji. Ljudstvo samo pa je res čutilo z ruskimi brati, kar je precej očitno danes, toda ljudstvo tega občutja ni smelo kazati javno, ker pod diktatorstvom v Jugoslaviji to ni bilo zdravo.

Ko je nek visok angleški uradnik slišal, kaj je kralj Peter rekel, da bi bilo mogoče bolje, ko bi bil kralj nekoliko počakal, da bi malo bolj dozorel, predno je imel kak govor.

IZVRSTEN BOREC

Capt. Dominic Salvatore Gentile, ameriški pilot z Piqua, O., je napravil strelilne polete v nadaljne svrhe nad Nemčijo. Njemu se prišteva čast, da je sam zbil nad 30 nacističkih letal.

Tito povabil zavezniške sile na mladinski kongres (Poročilo Reuterjeve agencije)

BARI, Italija, 22. aprila. Koncem aprila se bo nekje v Jugoslaviji vršil mladinski kongres, ki bo trajal tri dni, in na katerega so povabljeni delegatje iz Anglije, Amerike in Rusije.

Vabilo Angliji in Ameriki, da pošljeta deležate, je maršal Tito danes osobno izrečil načelniku zavezniške misije, ki se nahaja na njegovem glavnem stanu.

Dva poglavita namena zborovanja bosta, ojačanje sodelovanja med mladinskim organizacijami in narodno armado in prilika za obdržavanje polne in splošne razprave glede Jugoslavanskega narodnega osvobodilnega sveta in anti-fašističnih resolutij, ki so bile sprejete preteklega novembra.

IZVETNIK ZA ZVEZNIŠKE SILE

NEKJE V EVROPI, 18. aprila (O. N. A.) — Notranji minister Heinrich Himmler je potrdil nadvlado nacistične stranke nad nemško armado s tem, da je nedavno ustavil blizu Berlina posebna ujetniška tabošča za nemške častnike, ki se upirajo, da bi nacistična stranka nadzirala vojaštvo.

Kakor se je zvedelo, je v omenjenem tabošču precej nemških častnikov od poročnikov do generalov, ki so vsi žrtve Himmlerjeve "varnostne službe," ki deluje med armado, da varuje nacistične interese.

Posebno sodišče za "zavezniške častnike" ustanovljeno

Pravijo, da je bil Himmler pred kratkim pri Hitlerju zaradi dovoljenja, da nemškim vrhovnim poveljstvom zmanjša oblast, in da bi svojim lastnim generalom divizij nacistične elitne garde da prvenstvo nad rednim vojaškim poveljstvom. Sovraštvo med nacistično elitno gardo in med redno vojsko je doseglo višek nedavno, ko so se redni vojaki uprili, da bi po-zdravljali uniformirane člane stranke.

Posebno sodišče, ki sodi "zavezniške častnike," je skoraj neprestano v zasedbi. Tri četrt sodišča tvorijo elitne čete in častniki "varnostne službe," ena četrtna članov so častniki redne armade. Himmler sam se je nekajkrat udeležil zasedanja pod preuzezo, da se prepriča o razvoju zasedanja, resnično pa za to, da bi vplival na sodnika. Še nikoli se ni zgodilo, da bi bil sojen član nacistične stranke.

Obsodba dveh poročnikov radi kritike nacistov

Medtem ko ima sojenec pravico do zagovornika, nima zagovornik nikoli prilike, da bi sojenca zagovarjal. Redkodaj se izrazi za "ni kriv," zagovornik se navadno izreče za olajševanje okoliščine za sojenca, zelo malo za oprostitev.

Poročnik, odlikovan z viteškim križem in omenjen v dnevnem povelju za hrabrost, je bil v Rigi, latvijskem pristanišču, na poti domov. Tam se je sprl s članji garde, ker ni dobil piva, ki so ga oni imeli zadosti. Poročnik je jezno pripomnil:

"Hitler ima lepo bando v tej črni gardi." Vzeli so mu viteški masla, pa se bo število pointov za funt znižalo iz 16 na 12.

Naznanih je bilo objavljeno, potem ko so se razširile govorice o večjih spremembah pri raciji živil, ki se pripravljajo za prihodnjem mesec. Nekatere teh govorice so bile pretirane in potrebno je bilo torej, da se javnost informira o resničnih načrtih, ki jih ima uprava OPA v tem pogledu.

Natančni podatki z ozirom na spremembe, ki nastopajo pri raciji živil v maju, bodo objavljeni enkrat tukom prihodnjih dni.

POGREG

Pogreb pokojne Amalije Duša se bo vršil v četrtek ob 9. uri zjutraj iz Zakrajškega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in nato na Calvary pokopališče.

Nov grob

FRANK SOMRAK

Snoči je umrl splošno poznani Frank Somrak, stanujoč na 6402 Orton Ct. Pogreb oskrbuje pogrebni zavod Jos. Žele in sinovi, 6502 St. Clair Ave. Podrobnosti bomo poročali jutri.

PODRL. ST. 35 JPO, SS

Nocjo, ob 8. uri se vrši se podružnice št. 35 JPO, SS, v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Društveni zavodnički in drugi, ki se zanimajo za pomočno akcijo, so vabjeni, da se seje udeležijo.

VESTI Z ŽIVLJENJA AMERIŠKIH SLOVENEVCV

Za urednika "Prosvete", glasila SNPJ, je bil izvoljen doseženji pomočni urednik Anton Garden. Mesto glavnega urednika je bilo izpraznjeno vsled resignacije bivšega urednika Moleka.

Nočna armada bombnikov je udarila Monakovo in Karlsruhe

V veliki bitki nad bavarsko prestolico je britska zračna armada uničila 152 nemških letal

LONDON, 25. aprila. — Danes zgod

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROCNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznašalju v Clevelandu in po pošti izven mesta):

For One Year — (Za celo leto)	\$6.50
For Half Year — (Za pol leta)	3.50
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):

For One Year — (Za celo leto)	\$7.50
For Half Year — (Za pol leta)	4.00
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):

For One Year — (Za celo leto)	\$8.00
For Half Year — (Za pol leta)	4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland,
Ohio, under the Act of Congress of March 3d, 1879.

104

MONARHISTIČNA PROPAGANDA

II.

Kakor se prinese stvarne analize trditvev, da je Slovenska osvobodilna fronta "trockistična," prav tako očitno z ideološkega stališča je nemogoče, da bi bili slovenski partizani nosilci ideje slovenskega separatizma, propagandisti "majhne slovenske države," kakor jih slika mihihlovičevska propaganda. Saj so vendar baš trockisti oni, ki se danes razglašajo za edino pravoverne internacionale, ki so ustanovili Četrto internacionalo, ki naj bi vodila boj za "čisti" marksistični internacionizem proti sedaj razpuščeni Tretji (moskovski) internacionalu!

Slovenska osvobodilna fronta je del gibanja, ki obsega vse Južne Slovane; ona je vojaško in politično povezana z osvobodilnim gibanjem vse Jugoslavije. Dočim ima očitno in nizavno svoje posebne cilje z ozirom na raztelesenje slovenske zemlje po zadnji svetovni vojni in si je torej vzela za enega poglavitnih ciljev zedinjenje vseh Slovencev pod skupno streho, pa ni izjemo gole trditve od strani slovenskih mihihlovičevcev nikjer niti najmanjšega dokaza, da se Osvobodilna fronta v Sloveniji zavzema za kako "slovensko državo" izven okvira južnoslovanske države. Druga točka deklaracije Anti-fašističnega sveta za narodno osvobojenje, ki je bila sprejeta 29. novembra, 1943, na njegovem drugem zasedanju, vršečem se v Jajcu, govori v tem pogledu čisto jasno, ko pravi:

"V svrhu tega, da se uresniči principe suverenosti ljudstev Jugoslavije in da Jugoslavija postane resnično dom vseh v nji bivajocih ljudstev, ne pa da bo še nadalje arena mašinacij reakcijarnih vplivov, se Jugoslavija gradi na federalnem načelu, ki bo zajamčil polno enakopravnost za ljudstva Srbije, Hrvaške, Slovenije, Makedonije, Crne gore, Bosne in Hercegovine."

Tretja točka iste deklaracije pa se glasi:

"V soglasju s federalno organizacijo Jugoslavije, ki temelji na najširih demokratičnih pravicah, se priznava, da so se že tekom vojne za narodno osvobojenje ustanovili organi ljudske oblasti v različnih provincah Jugoslavije v obliku Narodnih osvobodilnih odborov in provincialnih anti-fašističnih svetov za narodno osvobojenje. Anti-fašistični svet narodnega osvobojenja Jugoslavije kot centralno telo narodnega osvobojenja Jugoslavije je najvišji zakonodajni in izvršni organ in vrhovni predstavnik suverenosti ljudstev Jugoslavije kot celote."

S kristalno jasnostjo je isto idejo izpovedal v intervjuju s korespondentom new-yoškega "Timesa," C. L. Sulzbergerjem, 10. aprila t. l. dr. Josip Smislaka, čestitljivi zunanjji minister v Titovem kabinetu. Jugoslovansko osvobodilno gibanje se ne mori samo za ohranitev Jugoslavije, temveč njen smoter je razširjenje jugoslovanske ideje na vsa ljudstva južnoslovanskega porekla. Ono ni za cepljenje ali separatizem južnoslovanskih ljudstev, temveč za južnoslovansko državo, ki bo večja od Jugoslavije, kakršna je bila do zloma v aprilu, 1941. Ono zahteva, da pridejo pod njeno okrilje vse Slovenci in Hrvati, ki so po zadnji svetovni vojni postali žrtev italijanskega imperijalizma, in v novo južnoslovansko državo bodo povabljeni tudi Bolgari.

"Naš program je federativna država z enakimi pravicami za vse skupine in veroizpovedi," je rekel sivoški dilmot "Times-ovemu" zastopniku. Mi želimo zgraditi novo Jugoslavijo na temelju svobode, enakopravnosti in prostosti za vse ... Mi verujemo v idejo federacije z enakimi pravicami za vse ... Naš prvi cilj je federativna Jugoslavija. Ampak to ni dovolj za zajamčenje miru na Balkanu. Dobiti moramo balkansko federacijo in prvi korak napram temu je združenje Jugoslavije in Bolgarije."

Domačini v Guadalcanalu

U. S. mornariški fotograf je posnel to slikovito silueto domačinov Guadalcanala in čolna ob obrežju, ki kaže lepoto tropičnih otokov na Solomonih.

UREDNIKOVA POŠTA

Slovan in Jadran priredita skupni koncert

Skupni koncert na 30. aprila v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd., bosta podala z bora "Slovan" in "Jadran" v korist podružnice JPO, SS št. 35.

Vsak bi lahko vedel, da ta pomorna akcija ni nobena politična ustanova. V odboru so pošteni in nam dobro poznani uradniki, ki delujejo vestno v dobrini namen in trudijo se na vse načine, da bi čim več nabrali prispevkov za naše uboge bratre v stari domovini. Potreba je velikanska. Pri vsem tem, da je ta organizacija tako oglašana, se dobijo ljudje, ki so tako ozkoršni ali podležejo lažnjivim propagandam, katera ima vsako napredno stvar za komunistično.

Tem ljudem bi jaz priporočal, da bi se vpoglibili v rusko zgodovino ter brali knjige ruskih pisateljev kot je Tolstoj in drugi; pronašli boste vzrok zakaj se je ruski narod uprl svojim domaćim zatiralcem. Verujem, da so russki voditelji naredili marsikatero napako, katere bi se lahko izognili. Ampak verujem tudi v to, da bo ruski narod eden prvih dobil demokracijo, politično in ekonomsko, katera največ šteje. Edina pot do ekonomske demokracije je izobrazba, ker brez izobrazbe ne more priti prava demokracija. Jaz mislim, da se ruski narod tega zaveda.

Tudi mi Slovenci bi se moralj bolj zavedati in pomisli, kaj gorovimo. V edno več se sliši med nami zbadljivke čez Jude. Pogledat bi morali tudi v njih zgodovino. Pronašli bi, da niso prvič pregnani in da so mogoči že veliko slabega presti.

To je gotovo tudi vzrok, da so tako visoko naobraženi in da si znajo pomagat. Od njih bi se lahko mi dosti naučili.

Ali se zavedaš, ko jih prekličiš, da si podober malemu otroku, ko vtakne malí prstek na ogenj ter joče ker si ne zna pomagat?

Mi Slovenci imamo zadružno podjetje že 30 let. Ta mala skupina, v kateri so različna prepričanja, je že pokazala lep način.

Ce pomislim koliko je Slovenec v Clevelandu, mi tudi pride na misel, da koliko zadružnih trgovin bi mi lahko lastovali, ko bi se zavedali, da je zadružnika pot najlepša pot do prave ekonomske demokracije.

O zadružništvu bi pisal lahko dočišči. Za sedaj naj zadostuje.

Tudi mi pevci smo se morali združiti za to koncert, drugače ne bi morali proizvajati pesmi kot so "Nazaj v planinski raj", ter mogočno pesem "Naše gove."

Upanje imam, da naš trud ne bo zamen, ter da boste napolnili dvorano do zadnjega kotička na 30 aprila. Čim več copakov za reveže v stari domovini, tem večje bo naše zadoščenje.

Na svidenje!

Louis Furlan.

Koncert Glasbene Matice

Glasbena Matica v Clevelandu se zopet pripravlja za koncert. V nedeljo zvečer 30. aprila nam bo podala P. H. Sattnerjevo kantato "V pepelnici noči" za zbor, soli in klavir, na besedilo Simona Gregorčiča. To delo bo tvorilo prvo polovicu programa. V drugi polovici pa bo Maticarji izvajali izključno operne točke. Tako želijo mnogi Matični prijatelji.

Ker je Matica pri zadnjem koncertu posvetila ves drugi del programa slovenski narodni pesmi, bo gotovo tudi širšemu občinstvu prav, če pevovodja in pevci ti želji ugodijo.

Skladatelj Sattner je tudi ameriškim slovenskim pevcom star in ljub znane. Menda ni zbor, bodisi svetnega ali cerkvenega, ki ne bi imel v svojem repertoarju vsaj nekaj njegovi mehko ubrafih, melodioznih skladb.

Frančiškan, pater Hugolin Sattner, rojen v Kandiji pri Novem Mestu leta 1851, umrl v Ljubljani leta 1934, je vse svoje dolgo življenje deloval kot učitelj petja, dirigent in skladatelj — poleg svoje duhovniške službe — le v dveh krajinah, v Novem Mestu in v Ljubljani. Zapustil nam je množico dragocenih cerkvenih in svetnih glasbenih ikil.

Kaj so značilnosti tega izredno nadarjenega in plodovitega slovenskega skladatelja? Sattner je vse svoje glasbeno delovanje že iz prvih početkov osnoval na istem načelu, ki mu je do konca blestelo pred duševnimi očmi: glasba je za hudo, ne pa za razum. To se pravi: skladatelj tako skladat, da bo poslušavec v svojih skladbah lepoto za teboj lahko občutil, da mu bo srce vnešlo v čustvo.

Trinajst let je živel v svojem rojstnem kraju, kjer nje-

Tako pa more učinkovati le, če je lepa, blagodoreča, brez nepotrebnih trdot. Ena prvič Sattnerjevih skladb: "Nikar, nika se me ne boj" označuje in podaja v semenu takoreč vse posebno izrazite osebnostne značke skladateljeve.

V poznejših letih se je Sattner lotil večjih del: simfoničnih pesničev, oratorijev. Prvo tako delo je bilo "Jeftejeva prisega" leta 1910; leta 1911 je sledilo "Vnebovzetje" (Assumptio); leta 1914. "Oljki"; leta 1917 "Soči"; leta 1921 "V pepelnici noči".

Kakor v prejšnjih krajših delih, tako kažejo tudi te obširnejše umetnine isto izbrano gibanost, izvrstno deklamacijo, ki spremno gre za razvojem besedila in njega viški, predvsem pa mehka voljnosten, prožna nežnost, ki pa je zdrava moška in ki poteka iz najglobljega čustvovanja. Višek njegove tvorne sile pa nam brez dvojne očitujeta oratorij "Assumptio" in pa kantata "V pepelnici noči,"

"Assumptio" je podala Glasbena Matica leta 1940, pod vodstvom Antona Šublja z zelo lepim uspehom. Kandata "V pepelnici noči," ki bo izvajana pod vodstvom Ivana Zormana, nam prikazuje vse skladateljeve glasbene vrline v polnem razvoju in razmahu. Delo se odlikuje po svoji izredni lirični toplosti in dramatični učinkovitosti. Tu je našel naš "goriški slavec", Simon Gregorčič, vredna umetnika, kar so ji dali, sama je prosila, sama odgovarjala. Premagovala se je ob trdih srib, zahvaljevala se je, kjer so ji usmiljena srca dajala z veseljem. Bila je žena Samartinka, ki je s svojo dobro voljo, požrtvovalnostjo in zanimanjem celila rane onim, ki danes krvavijo v lepi slovenski zemlji.

In sad njenega prvega dela je bil, da mi je poslala ček za \$226.67, katera je sama nabrala okoli dobroročnih ljudi. Kje je

še kaka druga slovenska žena v Ameriki, ki bi pod istimi pogojimi nabrala tako veliko vsto v skladatelju Hugo Linu Sattnerju.

Krasno Gregorčeve besedilo z angleškim prevodom bo prej vsak udeleženec koncerta.

Pevovodja, pevci in pevke

Glasbene Matice upajo,

da bo občinstvo zadovoljno tudi s

tem koncertom, na katerega

vas vljudno vabijo.

Pevski tovariši

Janko N. Rogelj:

Zavedna Slovenka

Leta 1896 je prišla k svojemu ocetu Johnu Lebarju v Forest City mlađa, 13-letna hčerka, katera rojstni kraj je bila vas Škocjan v župniji Dob pri Domžalah na Gorenjskem. Kot otrok je užila v svojem rojstnem kraju došti slabega in hudega. Na domači mizi ni bilo došti kruha.

Pekli so ga doma morda enkrat na mesec. Bila je večkratna kota sita kruha; in kako v veseljem je použila košček kruha, ko ga je dobila pri sosedih. Trinajst let je živila v svojem rojstnem kraju, kjer nje-

na rodna gruda ni imela za njo dovolj kruha in udobnosti kot se spodobi poštenemu človeku, kaj še le mlademu otroku. Toda ta živiljenjska doba ne bo za njo nikoli pozabljena. Pustila je v njenem spominu mejnik, ob katerem se vedno zave, da so lačni in ubogi, trpeči in nesrečni potrebeni pomoči. Njeno srečje je polno usmiljenja in dobrote do svojega bližnjega, posebno od svojih bratov in sester onkrat morja.

Okoli 48 let je minulo, odkar je prišla ta mlada Slovenka v Ameriko. Toda vsa ta dolga leta v tujini ji niso ubila misel in dobro voljo na rodno zemljo. Ona je danes narodno zavedna slovenska žena v ameriški Sloveniji, ki ljubi Ameriko, toda ne pozabljajo vse one, ki so ostali v domovini.

Ko je bila starata 17 let, preselila se je v državo Montano. Od leta 1900 biva v tej gorati deželi, v mestu Klein, kjer sta si s svojim možem ustanovila svoj dom.

In kdo je ta slovenska žena? Prav rad vam povem. Ona je Mrs. Katherine Penica, dolgoletna tajnica društva št. 88 ABZ v Roundupu, Montanah.

Da, članstvo Ameriške bratske zveze prav dobro pozna sestro Penico po njenih dopisih v uradnem glasilu. Poznamo jo tudi po njeni aktivnosti v vsaki kampanji za novo članstvo. Poznamo jo tudi kot delegatinjo na rednih in mladinskih konvencijah ABZ. Ona vedno dela ter se trudi, da dopriča sade in uspehe organizacije.

Ko je bila naša domovina pred tremi leti padla v roke nemških okupatorjev: Nemčev, Italijanov in Madžarov, takrat je ona z velikim zanimanjem citala o dogodkih, ki so se odigravali v domovini. Ko se je ustanovila slovenska sekejija Jugoslavije, kjer je ozračje dušilo, pa bom od tu pomagal graditi novo Jugoslavijo, kjer bo vladovalo pravo bratstvo, kakor ga hoče naše ljudstvo zbrano okoli Tita. Moje selo tam je bilo tužno, blato, nezdravo, jedno. Pa ko sem se potegnil za višje plače občinskim delavcem — ki so znašale leta 1936 28c dnevno!

— so me nazvali za komuniste. Kdor je tam misil demokratsko je bil komunist. In danes se zoper rabí ista označba. Treba nam je torej biti na straži. — V novi vladu jugoslovanskega naroda je srbs

ZAROČENCA

Milanska zgodba iz 17. stoletja

Odkril in prenaredil Alessandro Manzoni

Poslovenil dr. Andrej Budal

(Nadaljevanje)

Toda razen te so bili ti ljudje najbolj nizkotna in lopovska drhal svoje dobe; njih služba je veljala za nekaj podlega celo pri onih, ki se jih morda bali, in njih našlaj je bil psovka. Bilo je torej čisto naravno, da so ti ljudje, mesto da bi svojo življenje tvegali ter ga naravnost zametali v obupnem podjetju, prodajali svojo nedelavnost ali tudi svojo popustljivost napram mogočnostim in so si pridrževali izvrševanje svoje preklete oblasti in moči, ki so jo vendarle imeli, za takе prilike, ki niso bile zdržene z nobeno nevarnostjo, namreč za nadlegovanje in zatiranje miroljubnih ljudi brez vsake obrisame.

Clovek, ki hoče napadati ali se vsak hip boji, da bo napaden, išče po naravnem nagonu zaveznikov in tovarišev. Zato je v tistih časih dosegla vrhunec težnja posameznikov, da bi se družili v razrede, da bi tvorili nove razrede in bi vsakdo skušal pridobiti največ moči tistem, kateremu je pripadal. Duhovništvo je živalo nad tem, da obarži razširili svoje svoboščine, plemstvo svoje predpravice, vojsko svoje ugodnosti. Trgovci in obrtniki so bili zbrani v zadružah in bratovščinah, pravniki so tvorili svojo zvezzo in celo združenje, ki so imeli svoje udruženje. Vsaka izmed teh mali oligarhij je imela svojo posebno in lastno moč; vsaka je posamezniku nudila ugodnost, da je v razmerju s svojim ugledom in svojo spremnostjo zase uporabljala združene moči mnogih. Najpoštnejši so se te ugodnosti posluževali samo v obrambo; prekanjenici in maloprdeži so se z njim okoriščali, da so lahko izvrševali lopovščine, za katere bi njih osebna sredstva ne bila zadostovala, in da so si zagotovili nekaznenost. Toda moči teh različnih zvez so bile zelo neenake; zlasti na kmetij je premožen in nasilen plemenitaš, obdan s krdom razbojni-

I WIRED YOUR MOTHER NOT TO COME - I TOLD HER IT WAS NON-ESSENTIAL TRAVEL / 4

Sisters Under the Helmets

IN THE FRONTLINE ON THE ANZIO BEACHHEAD near Rome, the differences in shapes of helmets and mess tins means nothing to these nurses from America and England. The Nazis have divebombed and gunned their station on a number of occasions. Here they are outside their tents enjoying their morning tea after coming off night duty.

telesu; in ta večna vaja v potrežljivosti, to pogosto priznavanje, da imajo drugi prav, vse so bili že tiče, prav nič ne zamerijo. tiste grena, ki jih je moral Imel je tudi priljubljen izrek, molče pozirati—vse to mu ga je s katerim je vedno započetal tako razdražilo, da bi njegovo razgovore o takih stvareh: da zdravje bilo prav gotovo trpe, se poštenjaku, ki pazi nase in če bi mu tupatan ne bil mogel pometi pred svojim pragom, ne more nikoli nič hudega pripetiti.

(Dalje prihodnjic)

Hull Speaks To Nation

WASHINGTON, D. C.—Sound photo—Secretary of State Cordell Hull is shown above addressing the radio audience in answer to recent criticisms that the New Deal lacks a foreign policy. Hull sees no violation of the Atlantic charter in the Soviet's annexations of Eastern Poland, the Baltic republics, and parts of Romania and Finland.

Kupuje vojne bonde in vojno-varčevalne znamke, da bo čimprej poražene osiše in vse, kar ono predstavlja!

UNITED NATIONS FACTS

Žalostnega srca naznanjam vsem sorodnikom in prijateljem tužno vest, da je po dolgi bolezni umrla naša ljubljena soproga in mati

Rozalija Hiti

(rojena Znidarsič)

Zatisnila je svoje blage oči, previdena s sv. zakramenti za umirajoče dne 8. aprila 1944. Pogreb se je vrnil dne 12. aprila iz August F. Svetkovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Marije Vnebovzetje na Holmes Ave., ter od tam na Calvary pokopališče, kjer smo jo položili k večnemu počitku v naročje materi zemlji.

Blagopokojnica je bila rojena dne 25. februarja 1886 leta v vasi Bločice, fara Grahovo.

V dolžnost si štejemo, da se iskreno zahvalimo vsem prijateljem in sorodnikom za krasne vence cvetja, ki so ga položili h krsti ljubljene pokojnice. Ta dokaz vaše ljubezni napram njej nam je bil v veliko tolažbo v dneh žalosti. Naša zahvala velja sledečim:

Mr. in Mrs. Frank Znidarsič in družini; Mr. in Mrs. Jack Mavko, Madison, O.; Mr. in Mrs. Valentin Mavko in družini, Madison, O.; Mr. in Mrs. Mathew Mavko in družini, Madison, O.; Mr. Victor Kranz Sr.; Jo Sesane; Ann Christopher; Kay Schafter; Mario Gargiulo; Jean Lackner; Fisher Body Zone No. 1.

Naj bo izrečena srčna zahvala vsem onim, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir duši pokojnice. Hvala sledečim:

Mr. in Mrs. Jack Mavko; Mr. Jerry Mavko; Mr. in Mrs. Valentin Mavko; Mr. in Mrs. Matt Mavko; Mr. in Mrs. John Ratzman; Mr. in Mrs. Samarin; Mr. in Mrs. J. Kikol; Mr. in Mrs. Frank Beljan; Mrs. Mary O'Klecki; Mr. August Markusic; Mrs. Josephine Spiler; Mr. in Mrs. Joseph Kosmerl; Miss Julie Kranz; Mr. in Mrs. Matt Hribar; Mr. in Mrs. Anton Zeller Jr.; Agnes Tursic; Mr. John Brodnik; Mrs. Julia Struna; Mrs. Malekar; Mr. in Mrs. Joseph Ogrinc; Mrs. A. Zaller Sr.; Mr. in Mrs. John Marolt; Mrs. James Fitzthum; Louis in Jennie Kosmerl; Mr. John Urbas; Mr. Vincent Lapuh; družini Bencina; Mr. Charles Gedic; Mr. Louis Urbas; Mr. Joseph Tomsic; Mr. in Mrs. Drenick; Mrs. T. Bavec; Mrs. F. Verhovec; Mr. in Mrs. Glatch; Mrs. Frank Berzin; Mrs. J. Paninsek; Mr. in Mrs. A. Markusic; Mr. John Brodnik; Dr. L. D. Monnt; Mr. in Mrs. J. Bencina; Mr. Jack Malovrh; Mr. Anton Rudman in neimenovanemu ter J. Spiler, Saranac Rd.

Dalje hvala vsem, ki ste dali svoje automobile brezplačno v poslugo za spremstvo pri pogrebu.

Srčna hvala vsem, ki so prišli kropit pokojno, ko je ležala na mrtvaškemu cdru ter vsem, ki ste jo sprejmili na njeni zadnji zemeljski poti na mirodvor. Najlepša hvala nosilcem krste.

Hvala pogrebnemu zavodu August F. Svetek za vzorno urejen pogreb in najboljšo vsestransko poslugo. Hvala čst. g. Tomc za opravljene cerkvene pogrebne obrede v cerkvi sv. Marije. Hvala Mr. Rackarju za lepo v srce segajoče petje ob slovesu v cerkvi.

Iskrena hvala bodi izrečena vsem onim prijateljem za obiske in vso pomoč v času dolge bolezni.

Ako se je izpustilo ime katerega, ki je na ta ali oni način prispeval ali pomagal, prosimo oproščenja in mu izrekamo isto globoko zahvalo.

Ti ljubljena soproga in mati, počivaj v miru v ameriški zemlji. Trpelja si mnogo v času sedem in pol letne bolezni. Sedaj počivaš mirno in snivaš nezdramno spanje. Mi se Te bomo vedno spominjali z ljubezni dokler se ne snidemo enkrat na kraju večnega miru in blaženstva — nad zvezdami!

Zaluboči ostali:

FRANK, soprog
FRANK JR., JOSEPH, sinova
ROSE, poročena Kranz, hči
JOHN ZNIDARŠIČ, v Spokane,
Wash., brat

V starji domovini pa zavuča sestra.

Cleveland, Ohio dne 25. aprila 1944.

ZADNJA KMEČKA VOJSKA

Zgodovinska povest iz leta 1573

Spisal AVGUST ŠENOA — Iz Hrv. poslov. L. J.

(Nadaljevanje)

"Čemu vprašaš, Jurij?" odvane mladenka smeje se. "Vedela sem in ti verjela, da me ne bo prevaril, ker si poštena duša, a nisem niti sanjala, da bom tako hitro tvoja. Čisto strah me je in ne verujem skoro tej hitri sreči."

"Kaj te je morda mene strah?" vpraša mladenček.

"Vidiš ga! Misliš, da se te bojim? Kaj še! Jaz se ne bojim nobenega moškega. In čemu tudi? Ali nekaj se mi je zavrtelo v glavi, ko si mi oni dan povedali, da te hoče odgnati med Turke in da se bova v kratkem poročila. Nisem vedela, bi li joka ali se smejala. Čisto mešča se mi."

"Ne boj se, Jana, tudi ta skrb ti bo prešla, a čez nekaj dni se boš prepričala, da je gola resnica."

"Glej," prične deklica v šali, "prevaril si me! Moj Bog, kako je to nerodno!"

"Kaj je nerodno?" začudi se Jurij.

"Eh, marljivo sem predla, in dosti sem, hvala Bogu, napredla, a malo od tega je stkanega, še manj pa izgotovljenega. Skoro me je sram."

"Ne ubijaj si s tem glave, Jana, to lahko še pozneje narediš." "Da, pozneje, a kaj poreko tvoji domači, ko bodo šteli perilo na prste in mi očitali pri vsaki žlici, da sem prišla prazna pod streho. A ne morem pomagati. Hotela sem vse lepo prirediti in bilo bi izgostovljeno, da mi ni očka govoril: Ne kvari si ponoči oči; ti neveš, kako velik dar božji so, a na svatbo lahko čakaš še do tretjih konopelj. Tudi jaz sem bila istega mnenja in dosti sem plakala, a sedaj mi pada svatba pred noge, klopci pa še vise na zapečku. Prav žal mi je."

"Ti je mari žal iti z menoj?"

"Pojdi," se razsrdi deklica malo in udari ženina z dlanjo po plecih, "kake neumne šale so to? Te ni straha Boga, da preobrni vsako besedo na slabovo! Če bi ti vedel, da mi je žal iti s teboj, bi niti ne šla. A to me boli, da pride takva v tvojo hišo. Ako sem sirota, nisem beracica."

"Lej, lej, kako je vzklopil ta piskrček," se nasmejne Jurij, prime deklico za obe rameni in ji pogleda veselo v obraz. "Ej, Jana, dušica, ne muči se sedaj s prejo. Samo da si moja, moja. Za drugo se ne menim. Nati le kdo reče žal besedo, kosti mu bom polomil."

Deklica se nalahko izvije iz njegovih rok in se umakne za dva koraka, a on reče:

"Za Boga, kaj bova do jutra klepala? Poglej, kje je mesec, a kje je še Stubica! Čas je, da grem."

"Ej, pa z Bogom, sreco moje, in srečno pot, pa varuj se!" reče deklica žalostno.

"Z Bogom, Jana, lahko noč!" odzdravi mladenček in ji stisne roko, ki mu jo ona sklonjene glave ponudi, in reče po tiko:

"Lahko noč, Jurij!" Tako sta se razstala. Deklica se je vrnila počasi čez vrt v hišo, a mladenček jo mahne v sijajni mesečini urno proti vasi Zaprešiču, od Zaprešiča do Krapinskega mostu in dalje mirno Krapine pod brdom do Ivance, odtod proti Bistri. Sreco mu je bilo veselo, noge lahke, noč jasna in njegova kri ni niti čutila nočnega hladu. Vse je bilo mirno in tiko na svetu, nisi čul ne včrjanja, ne kapljice, gozd, gr-

skoraj pobesni. Kakor blazenski na noge. Ali v tem trenutku ga sune rjav vojščak z držajem sulic v prsa, da se zvrne mladenček, škripajoč z zobmi, v kot. Sedaj se odpro mala vratica, skozi katera pogleda debela glava s šiljastim nosom in navihanimi brki, glava Petra Bošnjaka.

"Imate-li ptiča?" vpraša Bošnjak.

"Imava ga, Peter, imava," se nasmeje rjavoročnik in pokaže s prstom na Jurija; "pred Bistro nama je skočil ta mladi piškar v mrežo, a se upira kakor sam vrag, ako ga pomočiš v blagoslovljeno vodo."

"Ne protivi se, golobček moj," reče porogljivo Bošnjak, "veseli se rajšči. Ne bo lepšega konjnika od tebe. To se bo milostljivi gospod Tahi veselil, da si se vpisal v njegovo vojsko."

Mladenček so se dvigala burno prsa.

"Molči, vrag!" zavpije Jurij. "Ne grem v Tahovo vojsko, ker sem svobodnjak, zatožil ga bom pri srcu. Krepkeje stisne drevo v prične hoditi počasnejše, skoro je slišal, kako mu bije srce. A kri mu udari v lice od sramu. Odkašja se, stopi urneje in pogumneje in prične polglasno peti pesmico. pride do velikega grma, ki se je nagibal na cesto. Mladenček še prestopi dva koraka, a naenkrat nekaj zaživiga. Prej nego se je mogel obrniti z glavo, se mu zmraci pred očmi in nekdo ga potegne, da pade vznak na zemljo. Cuti, kako mu nekdo vrže suknjo preko glave in ga potem zavije. Prestrašen se hoče braniti z rokami in nogami. Zastonj. V skrajni togoti izprivedi, da ima opraviti z več ljudmi. Močne pesti mu zvežejo s konopcem roke in noge in mu omotajo suknjo tesneje okoli glave, da ni mogel ne videti, ne slišati in ne vpti — slišal je samo zamolko govorjenje. Nevidni napadalc posade mladenčka na konja ter odlete v tihem diru čez brda in doline. Čez nekaj časa so šli v breg. Jurij je dobro razločil, da so se odprla velika vrata in da so konji vstopili. Razvežejo ga raz konja in ga odnesajo nekam dalje. Naposred čuti, kako ga posade na trdo zemljo ter mu razvežejo noge. Sedaj mu sname nepoznana roka omotek. Pred očmi mu zaigra plamen baklje, ki jo je visoko držal črnobradat mož, temne polti, z železno čelado na glavi. Ozre se naokoli. Ležal je na goli zemlji v pod zemeljski sobi iz kamena brez okna. Zraven njega sta stala dva moža, oblečena v modro vojaško obleko, eden rjav, suh človek kodraste brade, a drugi debeluhar srednjega stasa, z dolgimi črnimi brkami. Toda sta ga bržkone ugrabila. Mladenček zastoka:

"Pustite me, razbojnički, pustite me! Kaj hočete od mene? Kaj sem vam naredil? Ako poznate Boga, razvežite mi roke! Pustite me, razbojniki!"

"Molči, pes!" zakriči debeli vojak in udari mladenčka s konopcem po glavi, da mu je prikelka kri. Zvezani svobodni kmet

solze so močile prsi hrvaških kmetov. Na konopcu je gnala surova četa Tahovih orožnikov v vojake mladenčke, kmečke in mladenček, škripajoč z zobmi, v kot. Sedaj se odpro mala vratica, skozi katera pogleda debela glava s šiljastim nosom in navihanimi brki, glava Petra Bošnjaka.

"Imate-li ptiča?" vpraša Bošnjak.

"Imava ga, Peter, imava," se nasmeje rjavoročnik in pokaže s prstom na Jurija; "pred Bistro nama je skočil ta mladi piškar v mrežo, a se upira kakor sam vrag, ako ga pomočiš v blagoslovljeno vodo."

"Ne protivi se, golobček moj," reče porogljivo Bošnjak, "veseli se rajšči. Ne bo lepšega konjnika od tebe. To se bo milostljivi gospod Tahi veselil, da si se vpisal v njegovo vojsko."

Mladenček so se dvigala burno prsa.

"Molči, vrag!" zavpije Jurij. "Ne grem v Tahovo vojsko, ker sem svobodnjak, zatožil ga bom pri srcu. Krepkeje stisne drevo v prične hoditi počasnejše, skoro je slišal, kako mu bije srce. A kri mu udari v lice od sramu. Odkašja se, stopi urneje in pogumneje in prične polglasno peti pesmico. pride do velikega grma, ki se je nagibal na cesto. Mladenček še prestopi dva koraka, a naenkrat nekaj zaživiga. Prej nego se je mogel obrniti z glavo, se mu zmraci pred očmi in nekdo ga potegne, da pade vznak na zemljo. Cuti, kako mu nekdo vrže suknjo preko glave in ga potem zavije. Prestrašen se hoče braniti z rokami in nogami. Zastonj. V skrajni togoti izprivedi, da ima opraviti z več ljudmi. Močne pesti mu zvežejo s konopcem roke in noge in mu omotajo suknjo tesneje okoli glave, da ni mogel ne videti, ne slišati in ne vpti — slišal je samo zamolko govorjenje. Nevidni napadalc posade mladenčka na konja ter odlete v tihem diru čez brda in doline. Čez nekaj časa so šli v breg. Jurij je dobro razločil, da so se odprla velika vrata in da so konji vstopili. Razvežejo ga raz konja in ga odnesajo nekam dalje. Naposred čuti, kako ga posade na trdo zemljo ter mu razvežejo noge. Sedaj mu sname nepoznana roka omotek. Pred očmi mu zaigra plamen baklje, ki jo je visoko držal črnobradat mož, temne polti, z železno čelado na glavi. Ozre se naokoli. Ležal je na goli zemlji v pod zemeljski sobi iz kamena brez okna. Zraven njega sta stala dva moža, oblečena v modro vojaško obleko, eden rjav, suh človek kodraste brade, a drugi debeluhar srednjega stasa, z dolgimi črnimi brkami. Toda sta ga bržkone ugrabila. Mladenček zastoka:

"Pustite me, razbojnički, pustite me! Kaj hočete od mene? Kaj sem vam naredil? Ako poznate Boga, razvežite mi roke! Pustite me, razbojniki!"

"Molči, pes!" zakriči debeli vojak in udari mladenčka s konopcem po glavi, da mu je prikelka kri. Zvezani svobodni kmet

solze so močile prsi hrvaških kmetov. Na konopcu je gnala surova četa Tahovih orožnikov v vojake mladenčke, kmečke in mladenček, škripajoč z zobmi, v kot. Sedaj se odpro mala vratica, skozi katera pogleda debela glava s šiljastim nosom in navihanimi brki, glava Petra Bošnjaka.

"Imate-li ptiča?" vpraša Bošnjak.

"Imava ga, Peter, imava," se nasmeje rjavoročnik in pokaže s prstom na Jurija; "pred Bistro nama je skočil ta mladi piškar v mrežo, a se upira kakor sam vrag, ako ga pomočiš v blagoslovljeno vodo."

"Ne protivi se, golobček moj," reče porogljivo Bošnjak, "veseli se rajšči. Ne bo lepšega konjnika od tebe. To se bo milostljivi gospod Tahi veselil, da si se vpisal v njegovo vojsko."

Mladenček so se dvigala burno prsa.

"Molči, vrag!" zavpije Jurij. "Ne grem v Tahovo vojsko, ker sem svobodnjak, zatožil ga bom pri srcu. Krepkeje stisne drevo v prične hoditi počasnejše, skoro je slišal, kako mu bije srce. A kri mu udari v lice od sramu. Odkašja se, stopi urneje in pogumneje in prične polglasno peti pesmico. pride do velikega grma, ki se je nagibal na cesto. Mladenček še prestopi dva koraka, a naenkrat nekaj zaživiga. Prej nego se je mogel obrniti z glavo, se mu zmraci pred očmi in nekdo ga potegne, da pade vznak na zemljo. Cuti, kako mu nekdo vrže suknjo preko glave in ga potem zavije. Prestrašen se hoče braniti z rokami in nogami. Zastonj. V skrajni togoti izprivedi, da ima opraviti z več ljudmi. Močne pesti mu zvežejo s konopcem roke in noge in mu omotajo suknjo tesneje okoli glave, da ni mogel ne videti, ne slišati in ne vpti — slišal je samo zamolko govorjenje. Nevidni napadalc posade mladenčka na konja ter odlete v tihem diru čez brda in doline. Čez nekaj časa so šli v breg. Jurij je dobro razločil, da so se odprla velika vrata in da so konji vstopili. Razvežejo ga raz konja in ga odnesajo nekam dalje. Naposred čuti, kako ga posade na trdo zemljo ter mu razvežejo noge. Sedaj mu sname nepoznana roka omotek. Pred očmi mu zaigra plamen baklje, ki jo je visoko držal črnobradat mož, temne polti, z železno čelado na glavi. Ozre se naokoli. Ležal je na goli zemlji v pod zemeljski sobi iz kamena brez okna. Zraven njega sta stala dva moža, oblečena v modro vojaško obleko, eden rjav, suh človek kodraste brade, a drugi debeluhar srednjega stasa, z dolgimi črnimi brkami. Toda sta ga bržkone ugrabila. Mladenček zastoka:

"Pustite me, razbojnički, pustite me! Kaj hočete od mene? Kaj sem vam naredil? Ako poznate Boga, razvežite mi roke! Pustite me, razbojniki!"

"Molči, pes!" zakriči debeli vojak in udari mladenčka s konopcem po glavi, da mu je prikelka kri. Zvezani svobodni kmet

solze so močile prsi hrvaških kmetov. Na konopcu je gnala surova četa Tahovih orožnikov v vojake mladenčke, kmečke in mladenček, škripajoč z zobmi, v kot. Sedaj se odpro mala vratica, skozi katera pogleda debela glava s šiljastim nosom in navihanimi brki, glava Petra Bošnjaka.

"Imate-li ptiča?" vpraša Bošnjak.

"Imava ga, Peter, imava," se nasmeje rjavoročnik in pokaže s prstom na Jurija; "pred Bistro nama je skočil ta mladi piškar v mrežo, a se upira kakor sam vrag, ako ga pomočiš v blagoslovljeno vodo."

"Ne protivi se, golobček moj," reče porogljivo Bošnjak, "veseli se rajšči. Ne bo lepšega konjnika od tebe. To se bo milostljivi gospod Tahi veselil, da si se vpisal v njegovo vojsko."

Mladenček so se dvigala burno prsa.

"Molči, vrag!" zavpije Jurij. "Ne grem v Tahovo vojsko, ker sem svobodnjak, zatožil ga bom pri srcu. Krepkeje stisne drevo v prične hoditi počasnejše, skoro je slišal, kako mu bije srce. A kri mu udari v lice od sramu. Odkašja se, stopi urneje in pogumneje in prične polglasno peti pesmico. pride do velikega grma, ki se je nagibal na cesto. Mladenček še prestopi dva koraka, a naenkrat nekaj zaživiga. Prej nego se je mogel obrniti z glavo, se mu zmraci pred očmi in nekdo ga potegne, da pade vznak na zemljo. Cuti, kako mu nekdo vrže suknjo preko glave in ga potem zavije. Prestrašen se hoče braniti z rokami in nogami. Zastonj. V skrajni togoti izprivedi, da ima opraviti z več ljudmi. Močne pesti mu zvežejo s konopcem roke in noge in mu omotajo suknjo tesneje okoli glave, da ni mogel ne videti, ne slišati in ne vpti — slišal je samo zamolko govorjenje. Nevidni napadalc posade mladenčka na konja ter odlete v tihem diru čez brda in doline. Čez nekaj časa so šli v breg. Jurij je dobro razločil, da so se odprla velika vrata in da so konji vstopili. Razvežejo ga raz konja in ga odnesajo nekam dalje. Naposred čuti, kako ga posade na trdo zemljo ter mu razvežejo noge. Sedaj mu sname nepoznana roka omotek. Pred očmi mu zaigra plamen baklje, ki jo je visoko držal črnobradat mož, temne polti, z železno čelado na glavi. Ozre se naokoli. Ležal je na goli zemlji v pod zemeljski sobi iz kamena brez okna. Zraven njega sta stala dva moža, oblečena v modro vojaško obleko, eden rjav, suh človek kodraste brade, a drugi debeluhar srednjega stasa, z dolgimi črnimi brkami. Toda sta ga bržkone ugrabila. Mladenček zastoka:

"Pustite me, razbojnički, pustite me! Kaj hočete od mene? Kaj sem vam naredil? Ako poznate Boga, razvežite mi roke! Pustite me, razbojniki!"

"Molči, pes!" zakriči debeli vojak in udari mladenčka s konopcem po glavi, da mu je prikelka kri. Zvezani svobodni kmet

solze so močile prsi hrvaških kmetov. Na konopcu je gnala surova četa Tahovih orožnikov v vojake mladenčke, kmečke in mladenček, škripajoč z zobmi, v kot. Sedaj se odpro mala vratica, skozi katera pogleda debela glava s šiljastim nosom in navihanimi brki, glava Petra Bošnjaka.

"Imate-li ptiča?" vpraša Bošnjak.

"Imava ga, Peter, imava," se nasmeje rjavoročnik in pokaže s prstom na Jurija; "pred Bistro nama je skočil ta mladi piškar v mrežo, a se upira kakor sam vrag, ako ga pomočiš v blagoslovljeno vodo."

"Ne protivi se, golobček moj," reče porogljivo Bošnjak, "veseli se rajšči. Ne bo lepšega konjnika od tebe. To se bo milostljivi gospod Tahi veselil, da si se vpisal v njegovo vojsko."

mu stopi v oko, "še nekaj bom poskusil."

In v drugi gre Matija na Sušnjed in z njim tudi